

KLASIČNA MUZIKA

UVAŽENOM UMETNIKU ŠIROM OTVORENA VRATA SVIH OPERSKIH KUĆA

Goran Lučić u ulozi Germonta (La Traviatia) u San Francisko Operi

Operna sezona 2004/05. u San Francisku, otvorena je ove godine 10. septembra gala koncertom Renee Fleming. Već sledeće večeri izvođenjem opere La Traviata (Verdi), u kojoj se, ovoga puta, ulogom Germonta, po treći put, publici San Franciska predstavio virtuoz Dmitrij Hvorostovski, a zatim 14. septembra, izvođenjem opere Cosi fan tutte (Mozart), pokazalo se da je publika sa velikim nestrpljenjem iščekivala početak ovogodišnje sezone. Treba istaći da, pored pomenutih izvođenja, ovogodišnji repertoar sačinjavaju sledeće opere: Billy Budd (Britten), Tosca (Puccini), Le Grand Macabre (Ligeti), Flying Dutchman (Wagner), Eugene Onegin (Tchaikovsky), Pearl Fishers (Bizet) i Queen of Spades (Tchaikovsky). Očigledno da ugledna operna kuća, iako u vremenu izvesnih finansijskih poteškoća, i ove sezone itekako ima šta da ponudi svojoj vernoj publici.

Goran Lučić

A sve navedeno, za nas, možda, i ne bi bilo toliko zanimljivo, da ove godine San Francisko Opera nije najavila debitovanje našeg mladog i renomiranog umetnika, baritona Željka Lučića. Rodom iz Zrenjanina, Željko je završio solo pevanje na Akademiji Umetnosti u Novom Sadu u klasi, svetu jako dobro poznatog meco soprana, Biserke Cvejić. Odmah po završetku studija i kratkog zadržavanja u Operi Beogradskog Narodnog Pozorišta, kao i plodnog rada sa orkestima RTB i Beogradske Filharmonije, Željko

odlazi u Frankfurt, gde u tamnošnjoj operi Stadttheatre, započinje internacionalnu karijeru kao stalni solista. Do sada je u pomenutoj operi odigrao veliki broj uloga, ali je isto tako bio i solista u drezdenskoj operi (Semperoper Dresden), pariskoj (Opera Bastille Paris), hamburškoj (Hamburgische Staatsoper), florentinskoj (Teatro del Maggio Musicale Fiorentino), operi u Batimoru i mnogim drugim svetskim operskim kućama. Do sada je nastupao kao solista i sa mnogim evropskim simfonijskim orkestrima. Željko je dobitnik mnogih nagrada i priznanja od kojih naročito treba istaći prvu nagradu na međunarodnom takmičenju u Barseloni 1997. (International Competition Francisco Vinas - Barcelona).

Ove godine Željko Lučić, ulogom Germonta, treba da nastupi u dva izvođenja opere La Traviata, nakon što će Dmitrij Hvorostovskij, otpjevati prvih sedam koncerata. Zadatak ni malo jednostavan, rekao bi neko ko ne poznaje izvanredne vrednosti Lučića, jer Željko treba da nastupi umesto Hvorostovskog. Ali istina je ipak na drugoj strani, jer samo retki mogu da nastupe posle sibirskog baritona.

Budući planovi Željka Lučića, uključuju nastup u njujorškoj Metropolitan operi, zatim, Seattle operi i Royal Opera House (London).

Na kraju, želim da ispričam i jedan nesvakidašnji događaj, budući da poznajem Željka još sa studija u

Novom Sadu. Prilikom našeg poslednjeg susreta na Akademiji (1994.), pre nego što ću otputovati za Čikago, Željko mi je, poželevši srećan put, dodao na kraju, uz njegov tipičan gromki smeh, da ćemo se, ipak, jednog dana tamo sresti. Tada sam saznao, da mu je jedna od najvećih želja da nastupi u Metropolitan operi u Njujorku, kako planovi govore da će se i to ubrzo desiti.

Koristim ovu priliku da u to ime najsrdačnije čestitam na ogromnom uspehu i već sada ostvarenoj svetskoj karijeri. Poželimo mu svi mnogo uspeha u San Francisku, koji ga ubrzo i nestrpljivo očekuje, uz iskreno toy, toy, toy.

Vladimir Ličina

CECA RAZOČARALA PUBLIKU

Koliko novi pevači, koji su potpuno posvećeni komercijali, zaista imaju uspeha? Da li Jelena Karleuša, Stoja i Seka Aleksić stvarno imaju toliki estradni i finansijski uspeh?

- Imaju, i to mora da se prizna. Ljude niko nije platio da gledaju i slušaju Seku, Stoju i Karleušu. One uspevaju da prave komercijalne ploče i da osvajaju novu generaciju estradne publike.

Slazete li se sa onima koji tvrde da je, recimo novi album Svetlane Ražnatović lošiji od prethodnog?

Poslednji Cecin album nije loš. Stvar je u tome što je deo njene publike razočaran, jer je očekivao da će Ceca da im otpeva svoju biografiju, kao što je to bio slučaj na ranijim pločama. Ceca je na ovoj ploči prečitala svoj život i deo publike je zbog toga razočaran!

Priča se da Svetlana Ražnatović ima poziv da održi koncertnu turneju u Australiji, ali da traži za taj nastup 200.000 evra. Da li Vas je pitala kako ste Marinko Rokvić i Vi prošli na "petom kontinentu"?

- Nije, jer smo se vidali na nekim prijemima i proslavama, pa nije bilo prijatno da pričamo o poslu. Mislim, međutim, da ako Ceca hoće, može da dobije 200.000 evra za turneju po Australiji!

zdravu porodicu, ne moram više da pevam svakog vikenda. Član sam Udruženja estradnih umetnika, plaćam socijalno i zdravstveno osiguranje, redovno izmirujem porez i u Srbiji i u Austriji, gde najčešće radim. Javnost je zbog nekih devojak, koje na estradu dolaze samo da bi zaradile pare, bilo stasom ili glasom, stekla utisak da smo svi mi ekstremno bogati. Nismo, jer estrada je skup i vrlo težak posao.

Teško je u to poverovati, pogotovo kada Vas ljudi vide u preskupim haljinama najpoznatijih svetskih kreatora...

- Polovinu svojih prihoda od pevanja dajem za lepu i ekskluzivnu garderobu. To je moja radna uniforma. Publika želi da pevačice vidi u punom sjaju. Nikada mi se nije dogodilo da me publika izviždi zbog lošeg nastupa ili da me gazda vrati sa svadbe jer sam došla neprikladno obučena, što se dešavalo nekim mojim kolegicama. Nikada nijedan nastup nisam otkazala. A događalo mi se da me mešetari sa estrade bukvalno prevare i opljačkaju. Jedan je, na primer, najavio moj koncert, uzeo akontaciju i pobe-gao. Takvih ljudi ima jedno 10 odsto na našoj estradi i svi mi znamo ko su oni, ali ne možemo protiv njih da se borimo. Možda zvuči paradokslano, ali ću vam priznati da smo mi narodni umetnici totalno nezaštićeni i da sav rizik ove profesije nosimo sami.

Kako to mislite?

- Ja sam kao pekar. Neko reče, "dama iz treće smene". Radimo uglavnom noću. Nekad do ponoći, a nekad do zore. Država nam to ne priznaje kao beneficirani staž. Nisu mi bili potrebni sponzori, ni bogati muževi, niti sam vaspitana da ih jurim i lovim. Tek prošle godine smo se organizovali i tražili da i pevači, kao izvođači dobiju deo autorskih prava. Jer, ako ga imaju instrumentalisti, tekstopisci, kompozitori, zašto ga mi pevači nemamo? Zato jer neko misli da smo puni para, a to uopšte nije tačno!

Opet, kako, ako skoro svakog vikenda pevate u inostranstvu?

- Nema toliko diskoteka i sala za pevanje

napolju koliko nas pevača na estradi ima. Mnoge diskoteke su propale, tako da danas na prste jedne ruke mogu da izbrojim mesta u Evropi koja dobro rade. Nema više ni turneja, ni koncerata. Nema ni menadžera koji će da ih organizuju. Recimo, već tri

godine svoje poslove sama vodim, jer je i profesija estradnog menadžera, koji treba da ti vodi karijeru, da te razvija kao umetnika, propala.

Možete li sebe da zamislite kao umetnika sa penzijom od 15.000 dinara, koliko danas ima bard narodne muzike Predrag Cune Gojković?

- Da, jer Cune pored penzije ima i jako lepe honorare i u Srbiji, ali i u Americi, gde je kao pensioner i danas jako popularan!

M. L.